

[Thisted Knudsen.]

tingsbeslutning vedrørende begrænsning af de skattemæssige virkninger af den 13. almindelige vurdering til ejendomsskyld.

Efter det forarbejde, som er gjort til den 13. almindelige vurdering, herunder bl. a. ligningschef S. Vangs foredrag for vurderingsformændene, må det med nogenlunde sikkerhed kunne forudsiges, at denne vurdering vil medføre en stigning i vurderingsniveauet for alle ejendommers vedkommende. Landbrugsejendomme skønnes således at ville stige i gennemsnit ca. 70 pct., udlejningsejendomme fra 30 til 50 pct., og for parcelhusenes vedkommende vil vurderingerne antagelig medføre fordoblinger, endog i visse særlige områder, navnlig omkring storbyerne, endnu mere, måske endog en to- eller tredobling i forhold til vurderingen i 1960.

Jordværdierne er vel i dag vurderet til omkring 20 milliarder kroner. Hvor højt tallet vil blive efter den 13. almindelige vurdering, kan selvfølgelig ikke med sikkerhed på forhånd siges, men det skal ikke undre, om slutresultatet bliver en jordværdi, der er forhøjet med 50, 60 eller 70 pct. En så voldsom stigning vil af sig selv udløse muligheder for væsentlige forhøjelser af skat på bolig og erhverv, herunder selvfølgelig også landbrug.

Spørgsmålet er derfor ganske simpelt, om en så voldsom stigning på papiret i den nuværende økonomiske situation skal udløse muligheder for skattestigninger på forskellige områder. Det mener det konservative folkeparti og venstre ikke, idet vi henviser til de mange bestræbelser, vi i årenes løb har udfoldet for at begrænse og rimeliggøre beskatningen af fast ejendom. Såfremt der ikke fra regeringens og lovgivningsmagtens side træffes foranstaltninger til begrænsning af de skattemæssige virkninger af en så voldsom stigning i ejendomsskyldværdierne, kan det ikke undgås, at vurderingen vil få uheldige følger både for bolig og produktion og dette ofte på en meget hårdhændet måde.

For det første: statsgrundskylden vil således automatisk følge vurderingen; ganske vist er landbrugsjorden fritaget i øjeblikket for denne form for beskatning, men boligen er det i hvert fald ikke og må derfor blive ramt hårdt.

For det andet: parcelhusene vil efter vor opfattelse i mange kommuner komme i farezonen. Hvad hjælper det egentlig, at ejeren bliver rigere på papiret? Det er dog ikke således, at han kun har anskaffet sig bolig for at skulle sælge den; den er anskaffet, for at han kunne have et hjem. Det er derfor de to partiers opfattelse, at det vil være en klog politik at betrygge denne form for bolig, blandt andet ved ikke hvert fjerde eller femte år at forøge den skattemæssige byrde, som hviler på disse ejendomme, på urimelig måde.

For det tredje: udlejningsejendommene bør selvfølgelig vises det samme skattemæssige hensyn som parcelhuse. Der er kun lejerne til at betale forøgede skatter, og det kan i hvert fald ikke undgås, at enhver form for lejestigning på et eller andet tidspunkt giver sig udslag i pristallet, der tilsyneladende her i landet er en af de evige kilder til inflation. Vi kan derfor ikke acceptere det synspunkt, at det måske for disse boligens vedkommende kun vil betyde små beløb. Det er ganske ligegyldigt for os, om det er lidt eller meget. Skat på bolig — det har vi ofte fremhævet — er og bliver en forældet form for beskatning, i hvert fald når man stadig udsættes for periodevise stigninger. Jeg har set, at den højtærede finansminister i nogle udtalelser har været inde på betragtninger af den beskaffenhed, jeg har fremsat her.

For det fjerde: landbrugsjorden kan næppe siges at være et forstandigt skatteobjekt. Det vil være noget af en selvmodsigelse, at staten på den ene side erkender dette erhvervs ganske særlige vanskeligheder og på flere måder fornuftigt forsøger at komme det til hjælp og på den anden side skulle give mulighed for yderligere forøgelse af de faste skatter på landbrugets jordværdi.

For det femte: den nye vurdering vil også øve sin virkning på lejeværdien i parcelhusene, idet der på dette område bliver en voldsom stigning i vurderingerne. Det er for os et spørgsmål, om det er rimeligt under de nuværende forhold at lade lejeværdien automatisk følge de nye voldsomme stigninger, der alene giver sig udtryk på papiret.

For det sjette: såfremt der ikke træffes foranstaltninger på formueskattens område,